

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Ændring i Lov Nr. 183 af 20. Maj 1933 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde med senere Ændringer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4747; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 4108).

Sagen sættes til Forhandling.

P. Mortensen: Det foreliggende Lovforslag om Ændringer i Ulykkesforsikringsloven omfatter kun to Paragraffer. Forslaget har sin Aarsag i de Krigsbegivenheder, i hvilke ogsaa vort Land er inddraget. Den gældende Ulykkesforsikringslov omfatter al særlig Risiko, der er forbundet med Arbejdet i en Virksomhed eller paa en Arbejdsplads, og den gælder ogsaa i Tilfælde af Krigsbegivenheder. Derimod dækker Loven ikke den almindelige Risiko, som enhver kan være udsat for under de samme Forhold.

Der findes naturligvis her i Landet Virksomheder og Arbejdspladser, der har særlig krigsmæssig Betydning og derfor kan være særlig udsat for militære Angreb med deraf følgende Ulykkestilfælde. Disse Ulykkestilfælde omfattes af Loven, men til Gengæld findes der en lang Række andre Virksomheder eller Arbejdspladser, der ikke paa samme Maade kan siges at have krigsmæssig Betydning, hvorfor Ulykkestilfælde som Følge af militære Angreb paa disse Virksomheder ikke uden videre dækkes af den gældende Ulykkesforsikringslov.

At finde Grænsen mellem den af Krigsbegivenhederne foraarsagede almindelige Risiko i Forhold til den særlige Risiko, der dækkes af Loven, vil sikkert i mange Tilfælde være overordentlig vanskeligt under de Former, som Krigen i vore Dage har antaget. Derfor tilsigter Lovforslaget efter Indstilling fra Direktoratet for Ulykkesforsikringen at gennemføre, at Ulykkestilfælde, der hidrører fra Krigsbegivenhederne, undtages fra Ulykkesforsikringen, dog med Undtagelse af de for Søfolk og Fiskere gældende Bestemmelser.

Der foreslaas dernæst i § 1, 2det Stykke, at man giver Socialministeren Bemyndigelse til uanset de lige nævnte Forhold, og ogsaa efter Indstilling fra Direktoratet for Ulykkesforsikringen, at fastsætte, at Ulykkesforsikringslovens Bestemmelser fortsat skal have Gyldighed over

for Virksomheder, til hvilke der er knyttet en særlig, forud erkendelig Risiko for Ulykkestilfælde, der kan opstaa ved Krigsbegivenheder. Jeg maa for mit eget Vedkommende erkende, at ogsaa her synes der at kunne opstaa Vanskeligheder ved at finde den rigtige Grænse mellem disse Virksomheder.

I Konsekvens af, at man ved Lovforslaget bestemmer, at en Række mulige Ulykkestilfælde ikke længere dækkes af Ulykkesforsikringsloven, foreslaas der dernæst i § 2, at Hjælp i saadanne Tilfælde, for saa vidt den ikke kan ydes paa anden Maade, f. Eks. efter de gældende sociale Love, skal ordnes ved en særlig Lov, og der stilles her i Udsigt, at de anerkendte Ulykkesforsikringsselskaber eventuelt skal bære en vis Del af de med en saadan Lovgivning forbundne Udgifter. Som jeg alt har nævnt, er de tilstedeværende Forhold i Landet Aarsag til, at dette Lovforslag fremsættes, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse.

Jensen-Broby: Den Ulykkesforsikringslov, som vi har for Øjeblikket, omfatter ikke Forsikring for Ulykkestilfælde, som sker paa Grund af Krigen eller paa Grund af, at der falder Bomber eller Sprængstoffer ned i Lokaler, hvor Arbejderne opholder sig, og jeg billiger helt og fuldt det, som danner Grundlaget i denne Lovgivning, at Arbejdsgiveren heller ikke kan have Ansvaret eller bære Risikoen her, men at det bør ordnes saadan, saa Staten træder til og tager denne Risiko.

I Lovforslagets § 2, 1ste Stykke, gives der Løfte om en ny Lov, der skal komme. Det er vel vanskeligt at afgrænse de Tilfælde, hvor der er særlige Risikomomenter til Stede, og hvor en Virksomhed har en saadan Karakter, at den kan være udsat for ekstraordinær Fare, og det vil sikkert derfor nok være rigtigt, at man faar en Lovgivning paa dette Omraade, efter at et Ekspertudvalg har været nedsat til at forberede det. Men jeg vil gerne paa Forhaand sige, at efter min Mening maa man tage saa meget som muligt ind under denne Krigslovgivning og fritage Forsikringsselskaberne for at bære nogen Part af denne Udgift, for Forsikringsselskaberne har jo ikke nogen Fond opsparet til at bære en saadan Udgift. Man har gennem Lovgivningen paa Ulykkesforsikringens Omraade hindret dem i at henlægge Fonds til den Slags Ting, og man har forlangt, at de ikke maa opkræve højere Præmie, end hvad der er nødvendigt til Administrationen og